

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Hvem er den falske Prophet? Hvem forvirrer Folket? Svar til Recensenten i Litt. Tid. No. 12 og 13

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 59. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1814_229-txt-shoot-idm1542.pdf (tilgået 12. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Endnu maa jeg tale et Par Ord om, hvorvidt jeg med Sandhed kan siges, at ville stifte et Partie. Er det Spørgsmaalet om jeg ønsker, at Mange, ja at Alle vilde tro hvad jeg troer om Gud og Hans Villie efter Hans Ord, da har jeg for længe siden besvaret det med Ja, og jeg er saa vis paa min Troes Sandhed, at jeg tør sige for Guds Ansigt: fortæbes Nogen ved at tro og følge den Lærdom jeg fører, da komme hans Blod over mit Hoved! Paa denne Maade have Herren Jesus Christus, Hans 60Apostle og alle Hans Ords nidkiære Tjenere stiftet Partier, stræbt at vinde Sjæle til Guds Rige og Paulus sagde udtrykkelig: jeg vilde ønske, at alle de som høre mig, maatte paa disse Baand nær, blive ligesom jeg! Er derimod kun det at stifte Partie, at lokke Menneskene til at tro paa et andet Menneske og tjene hans egennyttige eller ærgerrige Hensigter, da veed jeg mig frie, da maa alle mine Taler til Folket frikende mig, og jeg tør spørge med Apostelen (Gal. 1.) overtaler jeg til at tro Mennesker eller Gud! eller søger jeg at takkes Mennesker? thi dersom jeg endnu takkedes Mennesker, da var jeg ikke Christi Tjener. Altid har jeg indstændig bedet Enhver randsage flittelig i Skrifterne, om de Ting jeg sagde, forholdt sig saaledes i Sandhed, og erklæret det som stred mod Bibelen for Løgn, hvad enten saa en Anden eller jeg havde talet. Mere end at overlade Alt til Guds Ord og Guds Aand, og fordømme sine egne Meninger, naar Gud ikke giver dem Vidnesbyrd i Menneskens Samvittighed, kan intet Menneske gjøre for at bevise han ingen Sværmer er og intet Partie vil have, men kun i Almindelighed udbrede Guds Rige efter den Naade og Velsignelse Gud under, og Man skal derfor ikke finde en eneste af alle dem Christne nævne som Sværmere og Partistiftere, der have underkastet deres Tale i eet og Alt, det skrevne Ords Kiendelse, i dets ordrette for Alle tydelige Mening. Den eneste 61Gang, da jeg kunde faaet Skin af Partistifter, var da jeg talde til Studenterne om Fædrelandets Sag, jeg saae Faren og skjalv, men jeg holdt mig til Gud, og Han styrede Alt saa, at just denne Forhandling staaer for Folkets Øine, som det klareste, uimistænkligste Vidnesbyrd om, at jeg langt fra at ønske mig et Partie, skyder det fra mig, og vil ikke have Samfund med Andre, end dem der, ved at komme til Gud og Sandhed, føle at de ere i Samfund med mig, fordi jeg er i Sandheden. Det forundrer mig imidlertid slet ikke, at jeg, trods alt Dette, beskyldes for at forføre Folket, thi Pharisæerne sagde jo om Jesus, Sandheden selv: *han forfører Folket* (Joh. 7.) og Han sagde Selv til Sine Disciple: dersom Verden hader eder, da vider, at den haver hadet Mig førend eder, vare I af Verden, da elskde Verden det hendes eget er, men efterdi I ere ikke af Verden, men Jeg haver udvalgt eder af Verden, derfor hader Verden eder; kommer det Ord ihu, som Jeg sagde eder: en Tjener er ikke meer end hans Herre, have de forfulgt Mig, skal de og forfølge eder; disse Ting haver Jeg talet til eder, at I skal ikke forarges, de skal udelukke eder af Synagogerne, ja den Tid skal komme, at hver den, som ihjelslaaer eder, skal mene, han gjør Gud en Dyrkelse (Joh 15-16.) Det er vitterligt, at denne Sandhedens Tale opfyldtes ei alene paa Apostlene, men paa alle vor Herres Jesu Christi tro Vidner, som 62uden Skye bekiendte hans Navn og forkyndte Hans Ord i vantro og fordærvede Tider. Nu er Raden til mig, jeg har, fra den Stund, jeg begyndte at tale Guds Ord høit og eenfoldelig, ei ventet mig bedre Lod, end de salige Guds Tjenere, som ere indgangne til Fred, jeg veed det jo vel, at mine Fiender ere mig for stærke og at det menneskelige Hjerte er en frygtsom Ting, men jeg stoler paa Gud, som kiender mit Hjerte og min Skrøbelighed, Hvis Arm er ikke forkortet, og Som haver ladet tilsyne i de forbigangne Dage, at Han haver Hjerte og Vælde til at stærke Sine Tjeneres Hænder, til at forstyrre de Ugudeliges kløgtige Anslag, og herliggiøre Sit Navn paa Jorden. Ja, hør mig Folk! og mærk paa min Tale! og kom den ihu! her staaer jeg for eder, anklaget som Forfører, som Sjælemorder, som Løgner og Hykler, jeg opløfter mine Hænder, min Røst og mit Suk til den levende, almægtige Gud, Sandheds Fader, og beder, at er jeg det, som jeg anklages for, er det mit eget Hjertes Optænkning jeg forkynder som Sandhed, som saliggjørende Sandhed, da gid jeg maa beskiæmmes for Verdens Øine, saa dybt og saa klart, som intet Menneske det er blevet fra Verdens Begyndelse og indtil nu! men taler jeg Sandhed, er den Lærdom jeg fører af Gud, er det Hans usvigelige Ord og Hans Søns Evangelium jeg forkynder til Salighed for alle dem som tro, da beder jeg, at Han vil synlig beskiæmme dem der vid63ne falskelig mod mig og ville afvende Folket fra at høre min Tale; men stærke mig til at tale Hans Ord uden Frygt og vandre for Hans Aasyn i Enfoldighed og Guds Retsindighed, ikke i kiødelig Viisdom, men i Guds Naade, og overvinde Verden ved Guds Søns Tro! Dette er min høitidelige Bøn, og Herren har hørt den, thi Han er en Gud, Som hader Uretfærdighed og vil aabenbare Sit Herredom og Sin Hellighed og Sandhed paa Jorden, Han skal dømme mellem mine Modstandere og mig!